

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonaë, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 31. Amor sui Babylonem aedificavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

ficationem. *Sancti viris*, dicit Dominus, *quia ego sanctus sum* (*Levit. 11: 45.*) Amor sui & propensio ad propria commoda impedit intellectum, ne principia & documenta Christianæ vitæ percipiat. Quis enim poterit amanti se ipsum persuadere omnia, quæ diligit mundus, vana esse, & nullius momenti: honores & dignitates nihil aliud esse, quam splendidam servitorem, & afflictionem spiritus: viri fortis & magnanimi esse, ignoscere inimicis, & his qui oderunt nos benefacere: satius esse, divitias spernere quam habere: gloriosius esse propter Deum subesse, quam dominari: laudabilius vincere se ipsum, & coercere appetitum, quam munitissimas arcas expugnare: hæc sanè dura videntur, & incredibilia diligenti se ipsum, quia immoderato sui amore quasi vinculis & catenis inextricabilibus terræ affixus solis terrenis commodis, ac delectationibus alligatur. Filii autem Dei spiritu Dei aguntur, ut non secundum carnem, sed secundum spiritum vivant. Quod si quædam opera carnis faciunt, ex quibus expediri in hac mortalitate non possunt, ad ea se duci non sinunt ex proprio sui amore, sed ex principio supernaturali, prava desideria continentia carnis maceratione coercentes. Ajunt sui amatores, discretionem in his, quæ ad corpus spectant, necessariam esse: sed illa optanda, & adhibenda, quæ de cælo est; nam prudentia carnis mors est.

§. XXXI.

Amor sui Babylonem edificavit.

CONSTITUIT Deus hominem in paradiso, sed ab Adamo, in quo omnes peccavimus, à paradiso in hunc mundum, à Jerosolymis in Babylonem, à patria in exilium, à libertate in servitute, ab integritate in corruptionem, à vita in mortem translati sumus. Sic collapsi à veritate in vanitatem, non solum similes evasimus vanitati, sed ut ait psalmus: *Universa vanitas omnis homo vivens* (*Psal. 38. 6.*) Vanus est enim secundum corpus, quod in corruptionem & in mortem desinit; vanus secundum animam, quæ serviens iniquitati se ream mortis æternæ facit: vanus quo ad exteriora, quæ pereunt, & in morte relinquenda sunt. Hanc tamen vanitatem ardenti amore prosequimur, hæc mendacia sollicitè quaerimus, quæ infinitis erroribus nos implicat, & ex civibus supernæ Hierusalem cives efficiunt dia-

bolicæ Babylonis. Has duas civitates duo amores fecerunt: nam civitatem Dei Hierusalem fecit amor Dei usque ad contemptum sui; Sathana vero civitatem, quæ Babylon dicitur, fecit amor sui usque ad contemptum Dei. Iter ad hanc spatiosum est, & breve, iter ad illam arctum, arduum, & longum: facilius enim est in terram labi, & in infernum descendere, quam ad cælum elevari. Se ipsum igitur quisque discutiat, & videat quid amet, nam si Deum amat, & se ipsum spernit, cælestis Hierusalem civis est: si autem se impensius amat, ad Babylonem spectat, è qua nobis exeundum esse clamat Scriptura dicens, *Egredimini de Babylone* (*Isai. 48: 20.*) & alio loco, *Recedite de medio Babylonis* (*Jerem. 50-8.*) Psalmista quoque ait, *Filiæ Babylonis misera, beatus qui tenebit, & allidet parvulos tuos ad petram* (*Psal. 136: 8.*) Tunc autem eximus de Babylone, cum à confusione vitiorum recedimus: tu ne parvulos Babylonis, malas scilicet cupiditates, ad petram allidimus, cum Christi amore noxia desideria excidimus, & superamus. Amor sui mors animæ est, amor Dei vita: non ergo se amat, qui se amando vitam perdit.

§. XXXII.

Omnes seipsos quarunt etiam in rebus sanctis.

HOC certè mirabile est, quod cum tanta diversitas hominum, humanarumque pro pensionum sit; omnes tamen unanimiter in hoc conveniunt, quod nemo sibi vilis est, nemo alteri cedere aut subjici vult, nec quisquam est adeo abjectæ conditionis, qui non putet se aliquid esse, & apud alios in pretio haberi non desideret. Omnes cupiunt super alios eminere, omnes ignoscunt sibi, aliis numquam: opiniones suas pertinaciter omnes sustinent, res suas admirantur; proprias tantum ad inventiones, & placita probant, aliena rejiciunt: ignorantiam suam instar sapientie ostentant, & cum nihil sciunt, nihil se ignorare arbitrantur. Virtus quæ habent, tegunt, & justitiam simulant quam non habent, frustra reclamante conscientia. Sed multò mirabilius est, quod ipsi etiam viri probi, qui nihil aliud quaerere videntur quam Divinum beneplacitum, ejusque gloriam, & honorem, occulto tamen, & aliquando vix perceptibili corruptæ natu-